

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący skargi kasacyjne: Instrubel NV (C-753/21), Montana Management Inc. (C-754/21)

Druga strona postępowania: Montana Management Inc., BNP Paribas Securities Services (C-753/21), Heerema Zwijndrecht BV, BNP Paribas Securities Services (C-754/21)

Sentencja

Artykuł 4 ust. 2–4 i art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1210/2003 z dnia 7 lipca 2003 r. dotyczącego niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2465/1996, zmienionego ostatnio rozporządzeniem Rady (UE) nr 85/2013 z dnia 31 stycznia 2013 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

zamrożone fundusze i zasoby gospodarcze pozostają aż do chwili wydania decyzji o ich przekazaniu Funduszowi Rozwoju na rzecz Iraku własnością osób fizycznych i prawnych, organów i podmiotów związanych z reżimem byłego prezydenta Saddama Husajna, objętych zamrożeniem.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.2.2022.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 15 grudnia 2022 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia] – Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-23/22) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Pomoc państwa – Rozporządzenie (UE) nr 651/2014 – Wyłączenie niektórych rodzajów pomocy zgodnych z rynkiem wewnętrznym – Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej – Zakres stosowania – Wyłączenia – Sektor rybołówstwa i akwakultury – Sektor przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych – Pojęcie „produktów rolnych” – Rozporządzenie (UE) nr 1379/2013 – Wspólna organizacja rynków produktów rybołówstwa i akwakultury – Załącznik I – Działalność związana z przetwarzaniem produktów rybołówstwa i akwakultury – Dorsz solony, mrożony i odsolony]

(2023/C 54/16)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA

Strona przeciwna: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

Artykuł 1 i art. 2 pkt 10 i 11 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 [TFUE] oraz wytyczne w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014–2020 w związku z art. 2 i art. 5 lit. a) i d), a także załącznikiem I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000

należy interpretować w ten sposób, że:

działalność związana z przetwarzaniem produktów rybołówstwa i akwakultury, taka jak produkcja dorsza solonego, dorsza mrożonego i dorsza odsolonego, nie stanowi działalności związanej z przetwarzaniem produktów rolnych, która jest wyłączona z zakresu stosowania rozporządzenia nr 651/2014 na podstawie art. 1 ust. 3 lit. c) tego rozporządzenia, lecz stanowi działalność wchodzącą w zakres sektora rybołówstwa i akwakultury, która jest wyłączona z zakresu stosowania wspomnianego rozporządzenia na podstawie jego art. 1 ust. 3 lit. a).

(¹) Dz.U. C 165 z 19.4.2022.

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba.) wydanego w dniu 14 czerwca 2022 r. w sprawie T-64/22, Vtesse Harlow/Komisja, wniesione w dniu 19 sierpnia 2022 r. przez Vtesse Harlow Ltd

(Sprawa C-559/22 P)

(2023/C 54/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Vtesse Harlow Ltd (przedstawiciel: H. Mercer KC)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2022 r. Trybunał (ósma izba) odrzucił jako oczywiście bezzasadne odwołanie i obciążył Vtesse Harlow Ltd jej własnymi kosztami.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Łotewska

(Sprawa C-762/22)

(2023/C 54/18)

Język postępowania: łotewski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Tricot oraz I. Rubene)

Strona pozwana: Republika Łotewska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując najpóźniej do dnia 6 lutego 2018 r. wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Rady 2013/59/Euratom z dnia 5 grudnia 2013 r. ustanawiającej podstawowe normy bezpieczeństwa w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z narażenia na działanie promieniowania jonizującego oraz uchylającej dyrektywy 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom (¹), a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Łotewska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 106 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Łotewskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 106 dyrektywy 2013/59 państwa członkowskie miały obowiązek przyjąć i opublikować przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tej dyrektywy najpóźniej do dnia 6 lutego 2018 r. Państwa członkowskie były również zobowiązane do przekazania Komisji tekstów przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej rzeczoną dyrektywą.